

2015. február 23.
Nyíregyháza
Böjti sorozat 1. nap

Cím: „Amikor minden tökéletes volt”

„²⁶Akkor ezt mondta Isten: Alkossunk embert a képmásunkra, hozzánk hasonlónak: uralkodjék a tenger halain, az ég madarain, az állatokon, az egész földön és mindenben, ami a földön csúszik-mászik.²⁷Megteremtette Isten az embert a maga képmására, Isten képmására teremtette, férfivá és nővé teremtette őket.²⁸Isten megáldotta őket, és ezt mondta nekik Isten: Szaporodjatok, sokasodjatok, töltsétek be és hódítsátok meg a földet. Uralkodjatok a tenger halain, az ég madarain és a földön mozgó minden élőlényen!²⁹Azután ezt mondta Isten: Nektek adok az egész föld színén minden maghozó növényt, és minden fát, amelynek maghozó gyümölcse van: mindez legyen a ti eledeletek.³⁰Minden földi állatnak, az ég minden madarának és minden földi csúszómászonak pedig, amelyben élet van, eledelül adok minden zöld növényt. És úgy történt.³¹És látta Isten, hogy minden, amit alkotott, igen jó.” [...] „⁸Ültetett az ÚRisten egy kertet Édenben, keleten, és ott helyezte el az embert, akit formált.” [...] „¹⁵És fogta az ÚRisten az embert, elhelyezte az Éden kertjében, hogy azt művelje és őrizze.¹⁶Ezt parancsolta az ÚRisten az embernek: A kert minden fájáról szabadon ehetsz,” I Móz 1,26-31; 2,8.15-16

Drága Gyülekezet! Szeretett Testvérek!

A mai naptól kezdve alkalomról-alkalomra annak lehetünk szemtanúi, hogy ebben a világtörténelemben hogyan alakult a sorsa az emberiségnek. A kezdetek kezdetén milyen volt, aztán milyen lett. A hetünk nagy részét a múlttal fogjuk tölteni, majd, ha Isten engedi, akkor az utolsó két napon arról hallhatunk, hogy mit tett Isten, hogy ez a múlt megváltozzon, s mit készített az ember számára, hogy reménységben élje a jövőjét.

Így adtam minden napnak egy címet, mely kifejezi az adott napnak a témáját, s választottam hozzá egy-egy Igét, amely rámutat Isten munkájára, cselekvésére és hatalmára. Ma a kezdetekhez fogunk visszamenni, „amikor minden tökéletes volt”, nem volt semmi, ami beárnyékolta volna az ember életét, amikor minden szép és jó volt. Mert volt ilyen! Számunkra ez elképzelhetetlen, hiszen mi már nem ilyen világba születtünk bele, de Isten Szava, Kijelentése szerint volt ilyen. Így hallgassuk meg Isten Igéjét, melyet a teremtéstörténetben olvashatunk, nem az egészet, hanem csak egy rövid részletet, de ez a rövid rész is mindent kifejez, ami számunkra igazán fontos. I Móz 1,26-31; 2,8.15-16

Nem gondolom, hogy prédikációs témává kell tennem olyat, amire a tudomány hivatott, a Szentírás lelkesége, üzenete sem küzdelmet akar folytatni a tudománnyal. Hitünk szerint ez a kettő szépen el van egymás mellett, sőt, hitem szerint a Szentírás Kijelentése Isten mindenhatóságára, hatalmára, mutat rá, a tudomány pedig a részletek kibontására hivatott el. A Szentírás nem biológiai, kémiai könyv, nem fizikai törvényeket összefoglaló gyűjtemény. Nem ez a rendeltetése. Isten meghagyja ezt a részét a tudósokra. Egy egyszerű példával megvilágítva: egy porszívó vásárlásakor a gyártó kiad egy használati útmutatót és kiad egy szerelési útmutatót. Mind a kettő a porszívóról szól, csak más megvilágításba helyezi. A Szentírás nem szerelési útmutató, hanem használati útmutató: „hogyan élj, hogyan éld az életed”, a tudomány pedig szerelési útmutató, „hogyan épül fel”. Butaság lenne azt mondani, hogy a használati – és a szerelési útmutató ellentmond egymásnak. Segítik egymást, kiegészítik egymást. Valaki egyszer azt mondta: „*Amikor a teremtésről való Igét adta Isten, akkor lelkigondozást végzett és nem fejtágítást*”. Amit tehát először is le kell szögeznünk, hogy a Szentírás Isten munkájáról,

cselekvéséről szól. Ezt támasztja alá a teremtéstörténet, nézzük csak meg:

„³**Akkor ezt mondta Isten:**”; „⁴**Látta Isten**”; „**elválasztotta tehát Isten**”; „⁵**És elnevezte Isten**”; „⁷**Megalkotta tehát Isten**”; „²¹**És megteremtette Isten**”; „²²**Azután megáldotta őket Isten**”. Minden részben újra és újra megerősíti, hogy minden mögött Isten van. Mindennek a mozgatórugója Isten. Ez azért is volt fontos, mert abban a korban, mikor ez az irat keletkezett, Mózes I. könyve – le kell szögeznünk, hogy a bűneset után keletkezett az irat –, hogy akkor a bűn miatt már rengeteg hiedelem, pogány mítosz, babonaság, istenhit létezett. A pogányság, vallási hiedelmek, a rengeteg istenkép miatt félelem volt az akkori emberek szívében is. Abban a térségben, Közel-keleten: Palesztina, AsszírIA, Babilon, Egyiptom kultúrkörében abban a hitben éltek, hogy sok isten van körülöttük. A csillagoknak, a bolygóknak isteni tulajdonságot nyilvánítottak, melyek lecsaphatnak az emberre. Istenharc folyik valahol a magasságban, s ennek a harcnak eshetnek áldozatul emberek. Ezek a hiedelmek aztán, félelemben, rettegésben tartották a társadalmakat. Ebben a kultúrkörben szólal meg a mindenható Isten, ezért érzem igaznak ezt

a mondatot, hogy Isten lelkigondozást végzett Szavával nem fejtágítást. Bátorította az embereket, hogy ez nem volt mindig így és a Biblia első fejezeteiben pedig egy előre mutató, hogy nem lesz ez mindig így, mert éppen ezeken a lapokon ígéri meg Isten, hogy jön majd Valaki, aki asszonytól születik és a kígyó fejére tapos (I Móz 3,15). Annak a megriadt, félelemben rettegett emberiségnek azt mondta Isten a teremtés lapjain keresztül: „Ne félj! Nem uralkodik rajtad sem ég, sem föld, nem vagy kiszolgáltatva a természet erőinek, a csillagok állásának. az asztrológiának. Ne félj a sötét erőktől, ne gondold azt, hogy idegenben vagy, kiszolgáltatva irtózatoss világerőknek. Nem kell félni!” Isten eképpen lelkigondozta az akkor élő embereket, de milyen aktuális ez ma is, több ezer év múltával.

Ez a „nem volt mindig így” és „nem lesz mindig így” az egyetlen reménye az embernek, hogy Valaki, aki más milyennek teremtette ezt a világot, amiben élünk és Valaki, aki helyreállítja azt, amiben élünk, ez reménységgel tölt el. Szép keretet ad a két cím: „Amikor tökéletes volt minden” és „Amikor tökéletes lesz minden”. Amikor tökéletes volt minden, arról azért érdemes beszélni, mert egy olyan helyre, a tökéletes Isten tökéletes országába

készülnek azok, akiknek a nevük bele van írva az életnek a könyvébe. Ott Isten van minden mindenkben. El sem tudom képzelni, számomra olyan felfoghatatlan, hogy az embernek nem kellett számolnia a bűnnel. Isten járt át mindent, az angyalok, a kerubok dicsőítették, magasztalták Őt. Az emberek együtt éltek, a békesség járt át mindent, a munkát, a házasságot, az embereket, a társadalmat. Mi enged erre következtetni? A teremtéstörténet a paradicsomi állapotba enged bepillantást. Helytelen lenne az a gondolkodást, hogy egy emberpár lett volna az egész világon. Ádám jelentése ember, általánosítva emberiség, és a Septuaginta az *ανθρωπότης* szót használja, amely szintén általánosan embereket jelent. A paradicsomi kert sem egy földrajzi hely a nagyvilágban. Nem érdemes kutatni, expedíciós csoportot szervezni, hogy pontosan hol lehetett, mert ezzel Isten azt szeretné kifejezni, hogy az Éden az Isten-közelség helye és állapota. Ebben az Isten közeli állapotban élt az ember. Ezen az Isten közeli helyen és állapotban hasonló dolgokat tett az ember, amit ma. Szeretném eloszlatni azokat a hiedelmeket, hogy semmittevés volt a bűneset előtt. Ez nem igaz! A Biblia több helyen is beszél munkáról a bűneset előtt. Figyeljük meg!

„Hódítsátok meg a földet [...] uralkodjatok a tenger halain, az ég madarain és a földön mozgó minden élőlényen! [...]”²⁹**Azután ezt mondta Isten: Nektek adok az egész föld színén minden maghozó növényt, és minden fát, amelynek maghozó gyümölcse van: mindez legyen a ti eledeletek.”** I Móz 1,28-29; vagy „¹⁵**És fogta az ÚRisten az embert, elhelyezte az Éden kertjében, hogy azt művelje és őrizze.”** I Móz 2,15. A bűneset előtt is volt munka, dolgozott az ember. Tévhit, hogy Isten az embert hasznavehetetlen életre teremtette volna. Isten adott munkát az embernek, állatgazdasággal, kertészettel, mezőgazdasággal foglalkozott. Isten becsületet adott a munkának. A „semmittevő, mihasznaemberek” csak a bűneset óta vannak, azóta meg aztán van bőven. Nincs elkesezőbb, mikor egy hívő, újjászületett ember semmittevő, hasznavehetetlen léhűtő, megbízhatatlan. Aki munkakerülésből szerezte a diplomáját. Oly sokszor szomorú vagyok, amikor látom, hogy a bűn hogy járja át a munkát, milyen tisztátalan kezek, szívek és gondolatok vannak a munkában, és hívő emberek is milyen bűnnek tekintik a munkát. A munka nem bűn, nem átok, hanem a teremtési rendbe illeszkedő tevékenység. Valaki egyszer azt írta: „*Isten az embert*

nem legelésző életformára teremtette, mint az állatokat, hanem munkálkodó életformára.” Néhány nappal ezelőtt voltam egy családot meglátogatni, s azt mondta a velem egy korú fiatal ember: „legalább nettó 200 000 Ft-ot kellene keresnem, hogy megérje kilépnem az ajtón.” Tudjátok, szomorú a szívem, mikor az Isten által rendelt munka bűdös embereknek, s ezért minősíthetetlen, igénytelen, hasznavehetetlen munkát adnak ki a kezükből egyesek. Kérlek, ne haragudjatok, hogy a magam életéből hozok példát, nem azért mert fényezném magam, hanem azért, hogy Isten mit vitt véghez az én életemben. Amikor autókölcsönző cégnél, a Rent a Car-nál dolgoztam, s nekem kellett takarítani az autókat – már akkor hívőként dolgoztam ott –, én úgy végeztem a takarítás, kozmetikázás, külső és belső mosást, mintha Isten ülne majd bele abba az autóba. Nem az érdekelt, hogy esetleg egy hét múlva milyen állapotban hozzák vissza, hanem az, hogy Isten „ha beleülne”, akkor jól érezné-e magát benne. Ez határozta meg a munkámat, ezért becsülték is bennem, hogy a szintet én magasabbra emeltem. Láttam, hogy a többiek hogyan dolgoznak, de nekem nem az adta a mércét, hanem az, Isten mit szólna hozzá. Tudjátok, amikor minden tökéletes volt, akkor nem járta át a

munkát spekuláció, egyszerűen a bűn nem létezett, ami megrontott volna mindent. Amikor minden tökéletes volt, akkor a munkán keresztül is dicsőítették az Istent az emberek. Dicsőítésforma volt a munka. Nem kényszer, nem szükséges rossz, hanem teremtési rendeltetés volt.

Amikor minden tökéletes volt, akkor az ember házassági kapcsolata a békességnek, a boldogságnak a színhelye volt. Áldásként élték meg a házasságot. Egymás segítőtársai voltak, vagy ahogy a magyar nyelvünk is olya szépen kifejezi „fele”-ség. Ő az én másik felem, én az ő másik fele vagyok, így vagyunk egy egészek, teljesekek. Ezt az édeni állapotot élhetik meg sokan „letransformált” módon egy jó házasságban, ahol visszatükröződik az Éden fényéből, boldogságából valami. Milyen szép az, amikor egy házasságban a férj és a feleség is az isteni rendeltetésben helyén van. Amikor valóban „fele” –ség, egy fele, másik fele. Tudjátok sok házasságban az a baj, hogy egy „e” betű kimarad, s a feleségből, „felség” lesz. Vagy azt hiszi magáról, vagy annak állítják be. Ekkor torzul el minden. Amikor nincsen a helyén az, aminek a helyén, a teremtés általi helyén kellene lenni. Amikor minden tökéletes volt, akkor helyén volt a férfi, a férj és az édes-

apa és helyén volt a nő, a feleség és az édesanya. Amikor tökéletes volt minden a férfi is és a nő is tudta a feladatát. Ma már olyan világot élünk, hogy nem csupán a feladattal van probléma, hanem azzal is, hogy férfi vagy nő. Concita Wurts óta pedig aztán tényleg minden felborult. Nem tudom eldönteni, hogy sírjak, vagy nevessek, amikor a felségemmel azon vitatkoztunk, hogy az Eurovíziós dalfesztiválon ez a Concita Wurst vajon férfi és nőnek öltözött, vagy nő és férfinek öltözött? Amikor minden tökéletes volt, akkor ez sem volt kérdés. Aztán te nem vagy toleráns, meg túl konzervatív vagy, ha esetleg felemeld a szavad az ellen, hogy „nem kéne”. Higgyük el, sosem lesz két férfi, vagy két nő egy egész. Ha törvényt hoznak rá, akkor sem lesz egész. Ha alkotmányba foglalják, akkor is megmaradt az a különbözőség, s egy törvénnyel, jogszabállyal nem fogják tudni átírni az isteni rendet. Le lehet nyomni egy társadalom torkán erőszakkal, de a szívbe írt törvény, a teremtésbeli rend, az édeni állapot magva, csírája kiirthatatlan az ember szívéből. Még a bűn, ami teljesen áthatja az embert, az emberiséget, földünket, még az sem volt képes kiirtani azt, hogy Isten a maga képére és hasonlatosságára teremtette az embert. Ez egy letagadhatatlan márkajelzés az em-

beren. A bűn sem volt képes megmásítani, eltörölni azt, hogy a teremtő Isten életet lehelt az emberbe. Az ember Istentől rendelt különlegessége, hogy egyedül az emberbe lehelte az Ő leheletét. Az állatba ezt nem tette. Ami a rádiót rádióvá teszi, éppen az, hogy megszólal benne egy kívülről jövő adás. Ugyan úgy, ami az embert emberré teszi az az, hogy megszólal benne az Isten. Úgy van teremtve, hogy megszólíthatja az embert az Isten és az ember válaszolhat Istennek. Ezt a csodát a bűn sem tette tönkre.

Drága Gyülekezet!

Amikor minden tökéletes volt, minden más volt, s higgyétek el, várom azt a pillanatot, amikor minden más lesz. A „más volt” és „más lesz” idő közöttben van az ember, vagy te is én is, zajlik most a történelem. Ami nem változott ma sem, Ő megszólítható Isten, s ha szólsz hozzá, kiáltasz hozzá, akkor Ő meghallgat.

Holnap arról hallhatunk, hogy az a tökéletes világ, az isteni rend hogyan borult fel, hogyan tört össze.

Ámen!